

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Oboer/133/2014
Identifikačné číslo spisu:	7613221300
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7613221300.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného PRO CIVITAS, s. r. o., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464, zastúpenej advokátskou kanceláriou verita, s. r. o., Karpatská 18, 811 05 Bratislava, IČO: 35 940 875, proti povinnej S. W., nar. XX. V. XXXX, bytom V., o vymoženie 986,43 EUR s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 15Er/529/2013, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 15. januára 2014 č. k. 2CoE/159/2013-29, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .
P povinnej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením z 18. júla 2013, č. k. 15Er/529/2013-12 rozhodol tak, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Súd prvého stupňa posúdil zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom oprávneného - Poštovou bankou, a. s., Bratislava a povinnou, založený zmluvou o úvere, ako spotrebiteľský úver a aplikoval naň ust. § 52 ods. 1, 2 a 3, § 53 ods. 1, 3 a 4 písm. r/, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

Dospel k záveru, že v danom prípade rozhodcovská doložka, dojednaná v článku 11 bode 11.2 obchodných podmienok pre úver, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti spotrebiteľa podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu. Spôsobuje tak značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že vyžaduje, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Spotrebiteľ sa podpisom takejto doložky vopred vzdáva svojich práv. Ustanovenie v zmluve o úvere v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, ktoré vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, je ako neprijateľná zmluvná podmienka výslovne uvedená v ustanovení § 53 ods. 4 OZ s účinnosťou od 1. marca 2010 a tiež je v rozpore s dobrými mravmi. Rozhodcovský

rozsudok vydaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky je nulitným právnym aktom, a preto nie je materiálne vykonateľným exekučným titulom.

Na odvolanie oprávneného vec prejednal Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací. Po preskúmaní napadnutého uznesenia rozhodol uznesením z 15. januára 2014 č. k. 2CoE/159/2013-29 tak, že napadnuté uznesenie potvrdil a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia poukázal, že v danom prípade ide o zmluvu spotrebiteľskú a exekučný súd bol oprávnený a povinný posudzovať, či rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, preto odvolací súd odvolateľom namietaný postup súdu prvého stupňa pri preskúmaní rozhodcovskej doložky považoval za postup, ktorý je v súlade so zákonom. Odvolací súd sa stotožnil s posúdením dojednanej rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej podmienky, nakoľko praktickým dôsledkom takto formulovanej rozhodcovskej doložky je skutočnosť, že spotrebiteľovi je odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Rozhodcovská zmluva nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná, ale vyplýva zo štandardnej zmluvy, a teda zo vzťahu fakticky nerovnovážneho. Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 4 písm. r/ za neprijateľné označil dojednanie, vyžadujúce v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, nakoľko takéto dojednanie spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 OZ je takáto neprijateľná podmienka absolútne neplatná. Z dôvodu neplatného uzavretia rozhodcovskej doložky rozhodcovský súd nebol oprávnený vo veci konať a vydať predmetný rozhodcovský rozsudok, a teda exekučný titul nebol vydaný orgánom na to oprávneným. Už samotná táto skutočnosť predstavuje vadu exekučného titulu, ktorá bráni vykonaniu exekúcie na jeho základe. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil dojednanú rozhodcovskú doložku ako absolútne neplatnú a správne posúdil rozhodcovský rozsudok ako nespôsobilý exekučný titul, preto napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený dovolaním, v ktorom žiadal napadnuté uznesenie buď zmeniť tak, že dovolací súd poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie, alebo zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: a/ rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O. s. p.), b/ rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.); c/ rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), d/ odňali oprávnenému možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.), e/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), f/ konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a g/ svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). a v zmysle ust. § 238 ods. 3 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie, podal včas oprávnený, zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 295/2012, 3 Cdo 227/2012, 3 ECdo 9/2013, 3 Cdo 237/2012, 3 ECdo 106/2013, 3 ECdo 194/2013, 3 ECdo 225/2013, 3 ECdo 68/2014, 3 ECdo 76/2014, 3 ECdo 84/2014, 3 ECdo 96/2014, 3 ECdo 178/2014, 1 Cdo 152/2012, 2 ECdo 363/2012, 4 ECdo 54/2013, 4 ECdo 218/2013, 5 ECdo 4/2013, 5 ECdo 310/2013, 6 ECdo 218/2013, 6 Cdo 318/2012, 7 ECdo 220/2013, 8 ECdo 14/2013, 8 ECdo 117/2014, 5 Oboer 33/2013, 5 Oboer 19/2013, 5 Oboer 7/2013, 5 Oboer 72/2013, 5 Oboer 114/2013, 5 Oboer 122/2013, 5 Oboer 48/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.